Kvinnor för fred

För fred på kvinnors villkor – för fredliga konfliktlösningar
information och studier om fredsfrämjande utveckling

Nr 2-Juni 2007

Nato har en kärnvapenstrategi - Natos hållning är att kärnvapen uppfyller en ”fundamental politisk roll för att bevara fred och stabilitet i Europa! Nu måste fredsrörelsen säga ifrån - vi vill stiga av natotåget! Berit Ås och Ingela Mårtensson.

Kära fredsvänner!

För ett tag sedan fick jag frågan om det inte var dags att *börja med* de stora demonstrationerna igen? - ta upp 80-talets stora fredsmarscher då KFF, tillsammans med systerorganisationerna i Norge, Danmark och Finland, genomförde massprotester mot USAs planer på att placera ut kärnvapen i Tyskland. Då samlades människor, i tusental, både kvinnor och män, för att genomföra fredsmarscher, först genom Europa sedan i dåvarande Sovjet och slutligen i USA.

Och visst kännas det så nu när vi tycks vara tillbaka igen på ruta ett – det vill säga där vi stod 1980 – nu när USA återigen vill placera ut kärnvapen i Europa, denna gång i Polen och Tjeckien. Skillnaden är att dessa länder inte protesterar – och inga andra länder heller för den delen. Tid för fredsrörelsen att än en gång säga ifrån???

Ytterligare en vapenhistoria går nu i repris – denna gång heter den klustervapen – på 80-talet hette det personminor – men de förödande verkningarna är desamma. Liksom tidigare tillverkningen av personminor tjänar Sverige pengar på att tillverka klustervapen och det finns ingen skillnad - civila dödas, styckas och lemlästas - det är bara vapnen som bytt namn. Och regeringen tänker inte säga nej varken till att tillverka eller använda klustervapen – de finns redan i Jas Gripen - trots att man tidigare skrivit på det s k Olsoavtalet om totalt internationellt förbud.

När det gäller Jas-Gripen läser jag i ett meddelande från Svenska Freds att denna omdebatterade och i mutsammanhang förekommande svenska felsatsning – producerad av Sveriges största krigsmaterielproducent, Saab – nu skall säl*jas* till Indien och därmed förmodligen bidra till kapprustningen mellan Indien och Pakistan. Risken att dessa stridsplan kommer att vara utrustade med kärnvapen är dessutom stor.

Nato har ”gästat” Sverige i form av ett stort antal krigsfartyg för att öva ”krig” i Östersjön. Om det fanns kärnvapen ombord vet man inte men man vet i alla fall med säkerhet att Nato har en kärnvapenstrategi som i förlängningen - om nuvarande regering tänker fortsätta på den inslagna vägen - mycket väl kan komma att ”tjäna Sverige”.
Kvinnor för Fred i Göteborg fanns med i demonstrationen och som en viktig del både i det omfattande förberedelsearbetet och genom olika talares inlägg i debatten. Även i Kiruna är KFFare tongivande när det gäller protester mot militära övningar av utländsk trupp på Norrbottnisk mark och för att väcka allmänheten till insikt om vad som i tysthet håller på att hända i denna del av Sverige – bland annat prospektering av uranbrytning.

KFF Riks har – tillsammans med Föreningen Afghanistansolidaritet - engagerat sig i kampanjen mot att svenska soldater skickas till Afghanistan och att Sverige därmed aktivt deltar i krigshandlingar i ett Nato-krig vi inte är upphov till och som inte heller hotar våra gränser. 200 års neutralitet är hotad. Sverige har i praktiken, ”för första gången, i modern historia, dragits in i ett krig där mänskliga rättigheter dagligen kränks och där civila dödas i dagliga bombningar”. En broschyr kommer att skickas ut i vilken ett stort antal kända ”profiler” ställer sig bakom protesterna.

- ”Fredsbevarande i all ära – men det måste finnas en fred att bevara!”
- Jan Eliasson, FNs sändebud i Darfor,

Fredliga hälsningar!
Bibbi Steinertz

Nato ut ur Göteborg!

I 200 år var Sverige neutralt. Syftet var att vårt land inte skulle dras in i krig. Det var en mycket lyckosam politik. I och med att Sverige sökte medlemskap i EU så uppstod frågan om vi kunde förbli neutrala – jo visst sa ja-sidan – vi hade dubbla garantier enligt Pierre Schori.

Samtidigt sa Carl Bildt – då statsminister – vid ett besök i Frankrike att Sverige är berett att delta i en gemensam försvarspolitik inom EU om vi skulle bli medlem. Carl Bildt sa också till den franske presidenten att ”Neutralitet använder vi inte längre som etikett på vår säkerhetspolitik.” Det var 1992 samma år som riksdagen formulerade ”att Sverige är alliansfritt syftande till neutralitet i händelse av krig i vårt närområde”.

Regeringen sa en sak när man var utomlands och en annan till svenska medborgarna. När Bildt skulle förklara sig i radion så sa han, -”Det viktiga är att vi går på ett tåg vid en station i medvetande om att tåget går vidare.”

Ja, tåget har verkligen gått vidare men svenska folket har knappast varit med på tåget.

1995 gick Sverige med i EU. Fyra år senare antog EU en gemensam försvarspolitik som svenska regeringen skrev under. Hur rimmade det med att Sverige fortfarande deklarerade att vi var neutrala. När frågan ställdes till Göran Persson, så sa han att det handlade om minröjning! I deklarationen stod det att EU skulle stärka sina militära resurser. Det stod inget specifikt om minröjning.
Två år senare gjorde Lena Hjelm-Wallén och Tarja Hallonen – utrikesministrar i Sverige resp Finland – ett utspel som gick ut på att vi som neutrala stater skulle kunna delta fullt ut i alla krishanteringsuppdrag som Västeuropeiska unionen skulle utföra för EU. Västeuropeiska unionen var en försvarsallians med europeiska natostater. Det öppnade upp för fullt deltagande i såväl fredsbevarande som fredsframtvingande aktioner.

Till svenska folket sa man att det var ju vad Sverige alltid hade gjort i FN:s regi. Hela tiden detta dubbelspel.

2000 konstaterade regeringen att nu kunde man inte längre påstå att Sverige var neutralt utan nu heter det att vi är ”militärt alliansfritt”. 2004 uttryckte regeringen sin avsikt att engagera sig aktivt i EU:s säkerhets- och försvarspolitik. Samma år beslöt EU att skapa en snabbinsatsstyrka bestående av 13 stridsgrupper varav en är en nordisk bataljon. Sverige dominerar den svenska bataljonen med 2000 man.

2005 deklarerar regeringen att ”Nato är en viktig partner till Sverige när det gäller insatser i krisområden”. Nu hade man tydligen siktet inställt på Natos stridsgrupper.
Nato har också beslutat om att skapa stridsgrupper – Nato Response Force (NRF) – det gjorde man året före EU. Men Natos stridsgrupper är vassare och fler – 25 stycken. Idag har Carl Bildt och finske utrikesministern gått ut och offentliggjort att Sverige och Finland ska delta i Natos stridsstyrka.
2006 sa den socialdemokratiska regeringen att man skulle stärka den transatlantiska länken dvs samarbetet med USA.

Tåget ilar iväg.
Sverige är ännu inte formellt med i NRF – trots det deltar vi i dagens övning Noble Mariner som är en del av Natos snabbinsatsstyrka. I övningen ingår tre kärnvapenstater och vi får inte reda på om de har kärnvapen ombord. Det är en ren oförskämdhet att inte svara på frågan om kärnvapen. Men även om de inte har kärnvapen den här gången – ska vi verkligen delta i en krisinsats där kärnvapen ingår?

Nato har en kärnvapenstrategi. Natos hållning är att kärnvapen uppfyller en ”fundamental politisk roll för att bevara fred och stabilitet i Europa”. Natos kärnvapen tjänar inte bara de allierade staterna utan även partnerländerna och Europa som helhet. Alltså Natos kärnvapen tjänar Sverige!!
När jag i veckan hade en debatt i radion med vår nuvarande försvarsminister Mikael Odenberg, så frågade jag

om Sverige stödjer Natos kärnvapenstrategi. Ställer man sig bakom att Natos kärnvapen tjänar Sverige? Han svarande inte på den frågan. Det säger en hel del.

När ministern ska försvara att Sverige deltar i denna övning så refererar han till en stolt svensk tradition – jag vet inte om han tänker på vikingarna som slogs världen över.

Vi hade en stolt tradition när det gällde att ställa upp för FN i fredsbevarande insatser i t ex Gaza och Cypern, men det var en helt annan sak. De trupperna tränades inte för att gå in i strid. Nu säger man till unga pojkar som utbildas för deltagande i EU:s stridsgrupper ”skjut först och fråga sen” – det har inte varit svensk tradition.

Mikael Odenberg talar om att Sverige har goodwill ute i världen – jag vet inte vad han syftar på - är det elitsoldater han menar? Handlar det om Nato? Själv kan inte ha bidragit till någon goodwill i fredsrörelsen när han försvarar svenska klusterbomber.

Sverige hade goodwill på grund av vår neutralitet – vi blev efterfrågade som medlare, vi spelade en viktig roll i nedrustningsförhandlingar, vi stödde fattiga länder i FN. Nu handlar det om vapenexport och bidrag till militariseringen i Europa.

Carl Bildt hade rätt för 15 år sedan. Regeringen steg på ett tåg vid en station och följde med. Vilken är nästa station? Det är ganska klart vid det här laget. Fulltmedlemskap i Nato.

Politikerna har inte talat om att de har stigit på tåget. De har sagt att allt är som förut. I efterhand har de gjort korrigeringar som knappast nått ut till medborgarna. Idag vet svenskarna mycket mindre om svensk säkerhetspolitik än tidigare. Det är ett problem men det inser inte Mikael Odenberg.

Den här övningen – natobåtar inne i centrala Göteborg – talar sitt tydliga språk.

Nu måste fredsrörelsen säga ifrån – vi vill stiga av natotåget.

Ingela Mårtensson

Fredsaktivister vägrar ge upp

Internationella militära övningar på Norrbottnisk mark och diskussionen om uranbrytning i länet, får fredsaktivisterna i Kiruna att reagera.
- Vakna Norrbotten! Det är dags att protestera, säger Edla Lantto, Kvinnor för fred.
Gun-Britt Mäkitalo och Edla Lantto , har varit på ett seminarium i Uppsala, om ”Makt,Miljö och motsånd”. Bland föreläsarna fanns bland andra Agneta Norberg och Eva Moberg vilket fick Kirunabornas fredsengagemang såväl bekräftat som stärkt.
- Vi kan inte längre jobba i det tysta, säger Gun-BrittMäkitalo, Kvinnor för fred.
- Vi måste ut och demonstrera och visa att det finns saker som vi inte accepterar. - Jag tror att fredsrörelsen fått en nytändning och det känns väldigt bra!

Övningar och uran

Gun-Britt Mäkitalo och Edla Lantto lyfter framför allt fram två saker som de menar borde väcka mycket uppmärksamhet i Norrbotten. För det första, de internationella militära övningar som genomförs i länet. För det andra, de eventuella planerna på uranbrytning.
- Det pågår ett smyggående in i Nato och vi reagerar inte ens. Det är märkligt, säger Gun-Britt Mäkitalo.
- Och ställa upp på uranbrytning? Absolut inte. Det är viktigt att vi går samman och säger ifrån.

Våga protestera

Trots att det pågår rekordmånga beväpnade strider runt om i världen, tycks fredsrörelsen befinna sig i en lågkonjunktur. Kvinnor för fred i Kiruna har ett tiotal medlemmar men de försöker ändå att uppmärksamma Kirunaborna på krigets fasor.

- Vi ska inte vara rädda för konflikter i vårt samhälle, men vi måste kunna lösa dem utan våld, säger Gun-Britt Mäkitalo.

Men att ge upp kampen för fred och kliva ned från barrikaderna, är inte aktuellt.

- Folk tror att man inte kan påverka, att det handlar om för stora saker. Men vakna Norrbotten! Det är dags att protestera, avslutar Edla Lantto.

Linda Alfredsson
Text och foto
Norrbottens-Kuriren

Svensk vapenexport i förändring

Boforsaffären

Den 25 maj 1984 polisanmälde Svenska freds- och skiljedomsföreningen Bofors för misstänkt vapensmuggling av Robot 70 till Bahrain och Dubai. Det var startskottet för den vapenskandal, som riksdagens konstitutionsutskott kom att ägna sig åt under flera år framöver. Andra suspekta vapenaffärer drogs in i sammanhanget som t ex ett kontrakt med Storbritannien under 60-talet, export av Haubitsar till Indien och Boghammarbåtar till Iran.

Jag satt i KU under den tiden och ägnade mycket tid åt att försöka få klarhet i alla vapenaffärer. Det var inte lätt då alla inblandade – politiker, tjänstemän och boforschefer – inte ville tala om vad de visste. Utrikesminister Sten Andersson lovade att tvätta byken, men så blev det inte. Mats Hellström fick byta ministerpost efter att ha vilselett riksdagen, tjänstemän fick andra uppdrag och krigsmaterielinspektören dog under mystiska omständigheter.

Våren 1987 besökte jag tillsammans med min dotter Polisarios flyktingläger i Sahara. Vi övernattade i Alger och blev bjudna på middag av ambassadör Jean-Christof Öberg. Jag passade på att fråga ambassadören hur han på avstånd såg på Boforsskandalen. Till min häpnad uttryckte han sin förvåning över att man påstod sig ingenting veta på utrikesdepartementet. Han berättade att han 1978 som ambassadör i Thailand hade rapporterat hem om att han uppvaktats av thailändske utrikesministern som undrade över varför hans land inte fick köpa vapen direkt från Sverige utan måste gå via Singapore och betala 20 procent mer.

Det handlade alltså om att Bofors sålde vapen och ammunition till Singapore, som sedan sålde vidare till länder som inte uppfyllde kraven för att få köpa svenskt krigsmateriel. Beträffande Indien handlade det om samarbetsavtal, som gjorde att Sverige förband sig att leverera vapen även om landet kom i krig. I fallet boghammarbåtar var det frågan om de skulle avses som civila eller ej. De användes i kriget mot Irak. USA, som då stod på Saddams sida, klagade och begärde att Sverige skulle stoppa exporten.

Enligt lagen var det förbjudet att exportera krigsmateriel, men för att minska kostnaderna så kunde regeringen ge tillstånd till export. Länder som befann sig i krig eller väpnade konflikter fick dock inte komma ifråga och inte heller länder som inte respekterade mänskliga rättigheter.

Neutralitetspolitiken

Neutralitetspolitiken motiverade en stark försvarsindustri. För att vara trovärdigt som neutralt land skulle vi inte vara beroende av att köpa krigsmateriel från den ena eller den andra sidan i händelse av krig.

År 2000 förpassades neutraliteten till historien av en bred majoritet i riksdagen. Sedan dess är Sverige ”militärt alliansfritt”, vilket kan ifrågasättas. Vi är med i Europeiska unionen som har en gemensam säkerhets- och försvarspolitik. I den utrikespolitiska deklarationen betonas numera samarbete med Nato och USA.
Samarbetsavtal
Svensk försvarsindustri har under många år samarbetat med andra vapenindustrier kring utveckling och forskning.

År 2001 ingick Sverige ett ramavtal om försvarsmaterielsamarbete tillsammans med Frankrike, Italien, Storbritannien, Spanien och Tyskland (LOI-avtalet). Tillsammans står dessa länder för 94 procent av krigsmaterielproduktionen inom EU. Avtalet innebär att exportregler inte gäller mellan dessa länder. Samproduktion gör också att nationella exportregler har svårt att göra sig gällande.
Sverige har sedan 1952 haft forskningssamarbete med USA ”för att säkerställa vårt behov av tekniköverföring från världens ledande nation inom försvarsrelaterad forskning”.

Idag har Sverige och USA ett väl utvecklat samarbete. I maj 2003 - strax efter Irakkrigets utbrott - undertecknade länderna ett särskilt avtal om fördjupat militärt samarbete. Svenska vapen används i kriget i Irak.

I november 2005 undertecknade försvarsminister Leni Björklund även avtal med Saudiarabien, där länderna uttrycker sin önskan ”att ytterligare förstärka de goda och vänskapliga förbindelserna genom direkt militärt samarbete.”

Den här typen av samarbetsavtal är dörröppnare för försvarsindustrin.
Svensk vapenindustri är inte svensk
Idag har den ”svenska vapenindustrin” utländska ägare – det går inte längre att tala om svensk vapenindustri. Bofors och Hägglunds har t ex amerikanska ägare och styrs därmed från USA. Kockums ingår i ett tyskt företag och SAAB ägs delvis av BAE, Storbritannien.

På Svenska Försvarsindustriföreningens hemsida kan man läsa om alla dessa transaktioner.
Föreningen konstaterar att europeiska försvarsindustriella landskapet drastiskt förändrats och att det finns all anledning att tro att omstruktureringen kommer att fortsätta.

Europeiska unionen

Vapenindustrin är en viktig del av EU:s försvarspolitik. År 2004 startade
European Defence Agency (EDA) som har till uppgift att stödja en konkurrenskraftig europeisk försvarsindustri. På EDA:s hemsida anges att framgång för EDA betyder
• bättre militära kapaciteter
• starkare försvarsindustrier i Europa
• mera värde för Europas skattebetalare.

Förutom att försvarsindustrin är en mycket viktig del i europeisk säkerhetspolitik, så blir den också alltmer kommersiell. Det gäller att ta andelar på den internationella vapenmarknaden.

Svensk vapenexport idag

Sverige exporterar mer krigsmateriel än någonsin i modern tid. Exporten har mer än fördubblats på några år och uppgick förra året till 10.3 miljarder kronor – en ökning på 20% jämfört med året innan. Sverige ligger på nionde plats bland de tio största exportörerna av vapen i världen och inom EU på fjärde plats. Sverige sprider vapen till stater som är i krig och till stater som bryter mot mänskliga rättigheter. Svenska vapen exporteras till diktaturer. Hur kan detta vara möjligt? Har vi inte ett restriktivt regelverk för vapenexport?

För det första har tillståndsgivningen överlämnats till en självständig myndighet ”Inspektionen för strategiska produkter”, som är positivt inställd till vapenhandel. I principiella fall kan ärenden överlämnas till regeringen för beslut, men det har inte hänt sedan december 2000.

För det andra har regelverket luddats till. De tidigare restriktiva kriterierna har underordnats följande grundläggande principer. Tillstånd bör endast ges om det:
• behövs för att tillgodose det svenska försvarets behov eller i övrigt är säkerhetspolitiskt önskvärt.
• inte står i strid med principerna för Sveriges utrikespolitik.

Utöver dessa principer finns det tre tillfällen då tillstånd inte får beviljas:
• om det strider mot internationella överenskommelser
• om det går emot beslut av FN's säkerhetsråd
• om det strider mot folkrättsliga regler om export från neutral stat under krig.

Slutligen bör tillstånd inte beviljas om det avser stat
• där omfattande och grova kränkningar av mänskliga rättigheter förekommer.
• som befinner sig i väpnad konflikt med annan stat eller befaras bli det som ha inre väpnade oroligheter.

Slutsats

Synen på svensk vapenexport har förändrats i grunden. Tidigare fanns ett mycket restriktivt regelverk. Att det sedan förekom brott mot dessa regler är en annan sak. Idag finns en positiv syn på export även när det gäller krigsmateriel. Konsekvenserna blir att Sverige bidrar till krig och väpnade konflikter. Vi förser diktaturer med vapen.
Enligt min mening bör vi återgå till att politiker ansvarar för tillstånd om export av krigsmateriel. Tillstånd ska inte tillåtas till länder som kränker mänskliga rättigheter eller befinner sig i krig.

Frågan är varför vi behöver en stark krigsindustri. På vilket sätt hänger den ihop med försvarspolitiken idag? Ska staten subventionera en krigsindustri som dessutom är utländskt ägd?
Det tycker inte jag!

Sverige bör verka för nedrustning, mänskliga rättigheter, demokrati och global utveckling. Det gör vi inte genom att exportera vapen och medverka till upprustning i världen.

Ingela Mårtensson

Brev till
Försvarsminister Mikael Odenberg

Kvinnor för Fred som under många år arbetat för fred och konfliktlösningar utan våld protesterar kraftfull mot försvarsministerns uttalande om att stridsplanet Jas-Gripen, av försvarspolitiska skäl, måste utrustas med klusterbomber - "Bombkapsel 90" - helt i strid mot det förbud som 46 länder, inklusive Sverige, skrivit under i den s k Oslodeklarationen.

Försvarsministerns offentliga uttalande om att "Bombkapsel 90" måste finnas på Jas-Gripen, för att användas i strid, är kränkande - inte bara för de civila offer som kan komma att drabbas utan även för hela svenska folket som genom försvarsministerns dubbla budskap får Sverige att framstå i en hycklande och opålitlig dager. Det undergräver förtroendet för Sverige som fredsälskande nation.

Sveriges internationellt goda namn smutsas ner av det dubbla budskap försvarsministern står bakom – att säga
ja till ett internationellt stopp för klusterbomber och samtidigt använda dessa vapen för egen räkning.

-Vi kräver att försvarsministern omedelbart deklarerar, klart och tydligt, att Sverige är emot

användandet av klusterbomber, inbegripet "Bombkapsel 90" – nationellt och internationellt.

-Vi kräver att regeringen stödjer Oslodeklarationen som Sverige och 46 andra länder skrivit under och öppet deklarerar ett svenskt totalförbud mot klusterbomber i alla former.

Stockholm 07.05.18
För Kvinnor för Fred
Bibbi Steinertz

Women as Peace Makers Istanbul – seminarium 2007

"Women as Peace Makers" var rubriken på det seminarium på svenska generalkonsulatet i Istanbul där kvinnor från Israel och Palestina möttes i mitten av mars för att genom resolution 1325 diskutera hur man kan skapa dialog och samarbete i regionen. Seminariet leddes av Maj-Britt Theorin och flera större organisationer var representerade från båda sidor. Medverkade gjorde även den kända israeliska författare Susan Nathan som gett ut boken "Ett annat Israel – resan över den judisk-arabiska gränsen" (Ordfront 2006).

- Jag tror att det kommer bli en fortsättning på det vi nu startat upp i Istanbul. Vi möttes och förhoppningen är att nu att vi kan bygga vidare på detta nätverk. Deltagarna uttryckte tydligt att operation 1325 var en idé som de vill tillämpa i Mellanöstern. Med samma mål som operation 1325 har i Sverige, men med andra metoder, säger Maj-Britt Theorin.

För många av kvinnorna från Palestina och Israel var det första gången de kunde mötas sedan andra intifadans utbrott. Det var starka möten, känslomässiga och för många var mötet en ögonöppnare för vad den andra sidan har att säga. Flera av palestinierna uttryckte att det krävdes mod att komma under den här kritiska perioden i regionen.

- Susan Nathan säger saker jag inte trodde israeler kunde säga. Hon vågar ta i de stora och svåra frågorna få israeler förmår. Vi har länge frågat oss var fredsrörelsen i Israel tagit vägen, men att komma hit ger oss lite hopp tillbaka, säger Nariman Al-Far från Hebron som är aktiv i WILPF Palestina. Maysoon Al Quasmi, Alia Awad och Nariman Al-far var tre representanter från WILPF i Palestina. Alla tre berättar med eftertryck om den rådande situationen i Palestina. Om rädslan, utegångsförbuden, fattigdomen, arresteringar av barn och vägspärrarna de dagligen måste ta sig igenom. De menar att resolution 1325 passar väldigt bra in på det arbete som WILPF gör.
- Kvinnor och barns situation är våra huvudsakliga målgrupper och vi arbetar aktivt för att stärka kvinnorna i det civila samhället. Vi håller även kurser i kapacitetsbyggande och olika utbildningar för kvinnor.

Resolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet antogs enhälligt av FN: s säkerhetsråd i oktober 2000. Rådet fastslog därmed att ett stärkande av kvinnors deltagande i konfliktförebyggande och konflikthantering är centralt för främjandet av internationell fred, säkerhet, utveckling och de mänskliga rättigheterna.

- Både Israel och Palestina är patriarkala samhällen, säger Maj-Britt Theorin. Man måste ställa krav där och redovisa kompetenta människor. Det är viktigt att det inte blir en och annan kvinna som gisslan, det är den kritiska massan som behöver skapas. Det kräver att det finns tillräckligt många kvinnor på alla nivåer, även från det civila samhället. Sedan kan man visa det för männen och säga: "Kom inte och säg att det inte finns kompetenta kvinnor."

Resolutionens har givit i uppdrag åt FN-systemet och medlemsländerna att vidta konkreta åtgärder för att öka kvinnors deltagande i konfliktförebyggande och fredsfrämjande insatser, särställa kvinnors deltagande i postkonfliktsituationer och övergångsprocesser från konflikt till fred, stärka skyddet för kvinnors och flickors mänskliga rättigheter och behov i krig och konflikt samt integrera ett jämställdhetsperspektiv i freds – och säkerhetsfrämjande och humanitära insatser.
- Resolution 1325 kan göra skillnad tror jag, anser Susan Nathan. Kvinnor har ett unikt bidrag att ge till konfliktsamhällen. Jag tror att kvinnor automatiskt känner att resolutionen visar likheterna och inte olikheterna och nå en lösning som båda sidor vinner på. Men för att ge ett riktigt bidrag, behöver du ha en tydlig vision och en stark tro på vad du kan bidra med och att du kan göra skillnad. Om du vill tillfredställa alla kan du inte göra ett bra jobb, som många kvinnor har en tendens till. Operation 1325 behöver ta kvinnor från olika länder som redan talar ut – och stärka dem.

En annan av seminariedeltagarna var Susie Becher från partiet Meretz Yachad (s). Hon är judinna och har bott i Israel sedan mitten av 70-talet.
- Jag tror på personliga möten som man får på ett sådant här seminarium, den personliga kontakten är väldigt viktig. Men det väcker också känslor, säger hon.
Susan är frustrerad och tycker inte att det är lätt att vara optimistisk när det kommer till fred i Mellanöstern.
– Lösningen är så enkel och tydlig; upphör med ockupationen. För den måste upphöra på ett eller annat sätt. Men människor är rädda och det är vad som driver den.

Aliyah Strauss är med i WILPF i Israel. Hon är engagerad i ett flertal fredsorganisationer, bland annat i organisationen Machsom Watch, där israeliska kvinnor organiserat sig för att rapportera om brott mot mänskliga rättigheter, kränkningar och våld i vägspärrar.
– Många av soldaterna är själva bosättare och behandlar palestinierna mycket dåligt, säger hon. Vi står där en gång i veckan och tittar och soldaterna vet det. De flesta palestinier är väldigt glada för att vi kommer, många är underbara människor och flera har vi lärt känna. Jag ser detta som ett väldigt tydligt sätt, på vilket man kan använda resolution 1325 i praktiken.

Det var flera nya idéer som kom upp kring hur man mer aktivt kan implementera resolutionen bland de organisationerna som medverkade. Man talade bland annat om hur man kan öka medvetenheten i samhället kring resolutionen och få större spridning genom exempelvis media. Även frågor kring större samarbete internationellt och nationellt och ett större stöd till organisationerna som är verksamma i regionen. Men man var också noga med att poängtera att detta inte bara är en kvinnofråga utan en samhällsfråga och vill även få in männen i arbetet.
– Kvinnors erfarenheter är annorlunda än mäns, där man som kvinna har tusentals års erfarenhet av att förhandla, då man inte haft den fysiska styrkan att slåss. Det är en viktig erfarenhet att ta med i fredsprocessen, menar Maj-Britt Theorin.
Hon anser att EU har stora politiska uppgifter gällande Mellanösternkonflikten och för att driva frågan kring 67-års gränser och att ockupationen hävs.

- Själv var jag EU-motståndare, men när vi nu är med behöver vi ställa krav och inte rätta oss efter vad de stora staterna säger.

Anne Casparsson

Ingen fred utan rättvisa

Att komma hit kräver mycket mod av oss, då det inte finns några tecken på fredsvilja från den

andra sidan, säger Nariman Al-far. Sedan andra intifadan har den israeliska fredsrörelsen varit helt passiv och vår situation förvärras hela tiden.

Hon är palestinska och bosatt i Östra Jerusalem. Orden väller ur henne om de hemskheter palestinierna dagligen möter. Om rädslan, förödmjukelser, husförstörelser, utegångsförbuden, fattigdomen, arresteringar av barn och vägspärrarna de aldrig vet om de kommer igenom.
I mitten av mars möttes kvinnor från fredsorganisationer i Israel och Palestina för att diskutera hur man kan skapa dialog och samarbete i regionen genom resolution 1325. ”Women as Peace Makers” var rubriken på seminariet som hölls på svenska generalkonsulatet i Istanbul lett av Maj-Britt Theorin.
Maysoon Al Quasmi, Alia Awad och Nariman Al-far var tre representanter från WILPF i Palestina. De berättar med eftertryck om den rådande situationen och menar att resolution 1325 passar väldigt bra in på det arbete som WILPF gör på de palestinska områdena.
– Kvinnor och barns situation är våra huvudsakliga målgrupper och vi arbetar aktivt för att stärka kvinnorna i det civila samhället. Vi håller även kurser i kapacitetsbyggande och olika utbildningar för kvinnor, säger Maysoon Al Quasmi från Hebron.
De brinner för att få in kvinnorna i samhället och beslutsfattande poster, där de ser resolution 1325 som ett viktigt verktyg. Men de är alla eniga om att det är svårt att tala om fred i den realitet som de lever i.
- Man kan inte skapa fred utan rättvisa och det finns ingen som helst rättvisa för palestinierna idag. Genom att arbeta med kvinnors rättigheter möter vi lidandet dagligen. Vad säger man till en kvinna som just fött barn och hör bomberna falla?
De skulle gärna se ett större samarbete med kvinnoorganisationer världen över, både när det gäller att arbeta mot ockupationen och i deras arbete med det civila samhället.
– Vi behöver världens stöd, säger Alia Awad från Ramallah med eftertryck. Jag vet att många internationella organisationer stöttar oss, vilket vi är väldigt tacksamma för. Man skulle kunna göra det samarbetet ännu starkare.

Viktigt stärka kvinnornas roll

Tahany Aboudagga är generalsekreterare för organisationen ”Rural Development Association” i Gaza. Hon arbetar med att stärka kvinnornas situation i Gaza och för att nå en rättvis fred mellan Israel och Palestina. Hon har ett antal förtroendeuppdrag i styrelser och som rådgivare nationellt och internationellt. Att stärka kvinnornas roll i Palestina tror hon är avgörande.
- Vi arbetar med att få in kvinnor i beslutsfattande positioner, där det behöver bli en tydlig förbättring gällande kvinnors inflytande. Vi har träffat Abu Mazen kring detta som varit positiv och kommer även att träffa den sittande regeringen, för att diskutera hur kvinnorna kan komma in mer. Få kvinnor i Palestina har höga politiska positioner, vilket vi vill ändra på genom att bland annat organisera ledarskaputbildningar för kvinnor.

Tahanay berättar om ett Gaza i stor nöd, där fattigdomen är rekordhög, det mesta är sönderslaget och där området mest kan liknas vid ett fängelse. Där man saknar mediciner, läkarvård och där många barn inte längre kan gå i skolan. Där barnen vuxit upp i rädsla för bomber och missiler och där husförstörelser och arresteringar av politiska skäl hör till vardagen. Hon menar att många unga helt har tappat tron på framtiden och känner att de inte har något att leva för många gånger.
– Det är en väldigt farlig utveckling. Men jag förstår dem. När jag försöker förklara för människor hur vi lever i Palestina, har många svårt att tro mig. Jag tror att man måste se hur vi lever med egna ögon.

Hon menar att världssamfundet behöver sätta mer press på Israel och USA och att USA själva skapar terrorism, genom sitt så kallade krig mot terrorismen. Men liksom många palestinier säger hon att hon måste fortsätta hoppas även om det känns hopplöst.

- Sedan 1948 bor många i flyktingläger och väntar fortfarande på att få sina rättigheter och på att få återvända till sina ursprungliga hem de en gång tvingades lämna. Den situation vi har idag är fruktansvärd och med USA: s starka stöd till Israel är det svårt att förändra den onda cirkeln. Förändringen måste komma från USA och de vill ha konflikten i regionen.

Anne Casparsson

Desperat sökande efter säkerhet
Av Gila Svirsky

I Israel, handlar säkerhet om makt. Den används för att rättfärdiga all militär aktivitet, inklusive att ockupera Palestina. ”Nationell säkerhet” är idag ett sätt att öka den militära budgeten och tysta ner kritik och förhindra transparens.
Nyliga försök att förhindra publiceringar av vittnesbörd från Libanonkriget, gjordes på grund av “säkerhet”. ”Säkerhetsrisk” kan även innebära att den åtalade inte får se bevisningen mot dem i domstolen. Bara de högsta officerarna har rätt till full information om säkerhetsrelaterade ärenden och hindrar detta att se ljuset av den allmänna debatten.

Och på grund av den roll som män har i alla militära och politiska beslut, är män och deras åsikter högre prioriterade än kvinnors. Mycket mer skulle kunna och bör bli sagt om detta.
Säkerhet, hur som helst, betydde en gång i tiden så mycket mer än bara den militära definitionen. Ibland är det svårt att komma ihåg det äldre användandet av säkerhet, men försök att återinföra det har gjorts de senaste åren. Det kallas för ”mänsklig säkerhet” och inkluderar alla aspekter, som:

Under flera generationer har varken palestinier eller israeler haft någon säkerhet. Båda staterna har levt i en pågående rädsla och osäkerhet under många år. Och även om palestinierna har betalat ett högre pris än israelerna i denna konflikt, är det helt klart att även israelerna lever i rädsla och osäkerhet.
Men om du talar med israeler om ockupationen, menar många att Israel inte kan lämna de ockuperade områdena på grund av ”säkerhet”.
Säkerhet, kommer de säga, når vi främst genom att stanna kvar på det som finns kvar av Västbanken och Golanhöjden, genom bygga en mur och stänga in Gaza. Konstigt nog, har få israeler tänkt på hur dessa militära aktioner i själva verket är kontraproduktiva och gör oss mer beroende av rädsla och säkerhet.

Kvinnofredsrörelsen i Israel har börjat arbeta med detta problem. Vi kallar det en kampanj att ”Tänka om kring säkerhet” (“reframe security”), för att vidga vårt medvetande kring detta. Vi försöker visa israelerna att säkerhet inte är resultatet av att ha en stark, aggressiv armé, utan snarare en produkt av ett brett spektrum av aktiviteter, som inkluderar att leva i ett samhälle som bryr sig om de fattiga, minskar våldet, skyddar naturtillgångar och lever i fred med sina grannar. Kampanjens budskap handlar om att ”Fred är det bästa sättet att nå säkerhet”.

Som en del av denna kampanj, tar vi israeler på en ”resa i verkligheten” där vi visar dem muren. Vi tar med dem till palestinier, som är avstängda från deras land, arbeten och skolor och ger palestinier en chans att tala om sina liv och hur muren har förändrat dem. För många israeler är detta första gången som de har talat med en palestinier. Vi tar även med israelerna till checkpoints och visar hur palestinierna blir behandlade när de ska passera. Vi tar även med dem för att se delar av Israel, som har blivit förbisett av politiska ledare, som exempelvis slumkvarter, härbergen för hemlösa, prostituerade, skolor för fattiga.
Varje deltagare åker på flera turer, för att se olika aspekter av problemet. Vi hjälper israeler att dra en parallell mellan ett samhälle, som häller ut sina resurser på ockupation och bosättningar, och misslyckas med att ta tag i de sociala problemen som existerar i samhället.
Dessa rundturer är en mäktig upplevelse. De når djupare än det som israeler kan se i media och visar en realitet som de inte sett tidigare. Och då frågar vi dem: Tror du att vår regerings policy har lett till ökad säkerhet? Eller har de faktiskt kompromissat bort den. Vi hoppas .att detta gradvis kommer ge dem en ny förståelse: Att Israel aldrig kommer att kunna tillgodose sin befolknings behov, så länge ett rättvist avtal har uppnåtts med våra grannar.
Under många år har kvinnor fokuserat på mänsklig säkerhet – bättre skolor, hälsovård, program för fattiga, motverkandet av våld etcetera – men inte kallat det för ”säkerhet”. Istället för att slåss mot konceptet, arbetar vi

för att tänka om kring säkerheten, så det kan gynna den typ av säkerhet som vi vill leva i.

Denna kampanj är mer än en strategi. Det är en fundamental tro på att alla dessa former av säkerhet är kritiska – och att det aldrig kommer att vara möjligt att realisera en gemensam plattform för fred och utveckling – varken för israeler eller palestinier – innan en rättvis och hållbar lösning på konflikten finns.

Nätverket mot hedersrelaterat våld

.

Den 7 april i år stenades 17 åriga Dua Khalil till döds i den lilla kurdiska staden Bashiqe tillhörande staden Mosel.

Det grymma illdådet utfördes av släkten på öppen gata, mitt framför ögonen på poliser. Ingen höjde ett finger mot mördarna. Dagen innan hade Dua Khalil lämnats till släkten av den kurdiska governören i Mosel utan att han brytt sig om konsekvenserna för Dua.

Nätverket mot hederrelaterat våld har i ett i brev av den 6/1-07 krävt att den irakiska regeringen och den kurdiska regionens regering tar krafttag mot det ökande ”heders”våldet i Irak och kräver att mördarna lagförs omedelbart och att de ansvariga myndigheterna, inte minst polismyndigheten, ställs till svars för sin totala negligering att garantera medborgarnas säkerhet och försvara deras grundläggande mänskliga rättigheter.

Kontaktpersoner:
Soleyman Ghasemiani ,
soleyman_gh@yahoo.se
Maria Hagberg
maria.hagberg@swipnet.se

Kvinnor för Fred, Rik

Verksamheten 2006

Kvinnor för Fred bildades 1978 med målsättningen att arbeta för fred på kvinnors villkor – mot kärnvapen, militarism och för konfliktlösningar utan våld. Föreningens grundstomme är ett antal självständiga och självstyrande lokala grupper med gemensamma målsättningar och stadgar och ett sammanhållande kansli beläget i Stockholm. KFF är partipolitiskt och religiöst obunden och ingår i ett nätverk med internationella förgreningar.

Verksamheten 2006, fick ett positivt lyft på grund av det ökade ekonomiska bidraget – dels genom en förbättring i det administrativa arbetet genom förnyelse av datorutrustning och andra tekniska hjälpmedel - dels genom tillgång till egen lokal och möjligheten till medhjälpare både i det administrativa och redaktionella arbetet.

Arbete och engagemang har även detta år präglats av situationen i världen - krigen i Mellanöstern, Irak och Afghanistan samt ökningen av militära av insatser i hela världen som även berör Sverige - dels genom aktiva insatser av svenska soldater i strid utanför vårt lands gränser - dels genom att använda det svenska stridsplanet JAS - Gripen i direkta stridhandlingar i Afghanistan.

Aktiviteter som seminarier, demonstrationer och offentliga framträdanden har också ökat på flera platser där KFFs lokalgrupper verkar. Det gäller bl a solidaritetshandlingar med den israeliska/palestinska ganisationen Kvinnor i Svart, demonstrationer i samband med Internationella Kvinnodagen 8 mars och Hiroshimadagen 6 augusti. Därutöver förekommer aktiva insatser mot uranbrytning i Sverige, militärövningar av utländsk trupp på svenskt territorium, svensk trupp i Afghanistan mm.

Nätverk och andra organisationer:.KFF är en av fem kvinnoorganisationer som ingår i nätverket Operation 1325 som sedan tre år arbetar aktivt för att FNs resolution 1325vilken uppmanar alla medlemsstater att medverka till ” att kvinnor i ökad utsträckning deltar på alla beslutsnivåer i nationella, regionala och internationella institutioner och mekanismer för förebyggande hantering och lösning av konflikter”. -
KFF är med i Nätverket för Kärnvapennedrustning, Kommittén Västsaharas Kvinnor, styrelsen för Färnebo Folkhögskola, OSSE-nätverket, Forum för Fredstjänst.
KFF lämnade Sveriges Fredsråd 2006 efter organisationsombildningen från paraplyorganisation för olika fredsorganisationer till en förening med enskilda medlemmar.

Organisationsdata:

Kvinnor för Fred är sedan begynnelsen 1978 en ickehierarkisk organisation, utan vald ordförande. En organisationssekreterare sköter det löpande arbetet, bokföring, medlemsregister, kontakter med lokalavdelningarna, korrespondens, e-post samt det redaktionella arbetet med KFFs tidning. Sedan slutet av 2006 delar KFF lokal med fyra andra organisationer, UNIFEM, Operation 1325, Safina och Gender Development Network, på Ga Brogatan 27 i Stockholm.

Medlemsantalet pendlar mellan 500-550 inberäknat studerande och stödmedlemmar med reducerad årsavgift. 2006 har organisationen berikats med en ny lokalgrupp i Järfälla som bl a rekvirerar medlemmar från flera lokala kvinnogrupper

med rötter i andra kulturer nu bosatta i Sverige.

Bidrag 2006
215 000 kronor i organisationsstöd från Delegationen för fördelning av statsbidrag för kvinnors organisering och jämställdhetsprojekt.
50 000 kronor i verksamhetsstöd från Folke Bernadotteakademien - För information och studier om säkerhetspolitik och fredsfrämjande utveckling.

Riks Årsmöte 2006
Riksårsmötet 2006 hölls lördagen den 1 april, i ABF-huset i Stockholm. 25 medlemmar var Närvarande. Mötesordförande var Marilyn Barden, sekreterare Bibbi Steinertz och protokolljusterare Eva Hägerstrand, KFF Lund och Louise Bäckman, KFF Stockholm. Verksamhetsberättelsen och den ekonomiska redogörelsen godkändes efter genomgång.
Revisionsberättelsen som föredrogs av revisorn godkändes och den avgående styrelsen beviljades ansvarsfrihet.
Medlemsavgiften för Riksorganisationen beslöts förbli oförändrad 170kr/år samt 100kr/år för stödmedlem och 50kr/år för studerande. Lokalavdelningarna lägger till varierande avgifter för de lokala utgifterna.

Till ordinarie representanter i riksorganisationens styrelse 2006 omvaldes: Gudrun Tiberg och Karin Jonegård, Göteborg - Anna-Lena Huldtgren, Halmstad/Laholm - Gun-Britt Mäkitalo och Barbro Nilsson, Kiruna - Barbro Linderoth, Linköping - Eva Hägerstrand och Ninna Widstrand, Lund - Lena Palmstierna Stockholm - Gertie Gajner och Hjördis Johansson, Sundsvall, Kerstin Liljedahl, Uppsala samt Marianne Skanse, Örebro. Nyvaldes: Monika Dahlby, Uppsala.
Till kassör omvaldes Bibbi Steinertz och till firmatecknare för Kvinnor för Fred, Riks, var för sig omvaldes Bibbi Steinertz och Ragnhild Orrevall.
Till ordinarie revisorer nyvaldes Inger Strandlund och till suppleant omvaldes Latife Fegan
Till valberedning omvaldes: Eva Paulsson och Carola Kilström.

KFF - representanter i andra organisationer och nätverk:
Till Färnebo Folkhögskolas styrelse, omvaldes Gudrun Tiberg ordinarie, nyval Karin Jonegård, Göteborg och Kersti Ertem, Uppsala Operation 1325s styrelse omvaldes Maj Britt Theorin och Bibbi Steinertz Kommittén Västsaharas Kvinnor, omvaldes Louise Bäckman ordinarie, suppleant vakant OSSE- nätverket omvaldes Bibbi Steinertz och nyvaldes Carlo Kilström Nätverket för kärnvapennedrustning ord. Bibbi Steinertz, suppleant vakant Forum för Fredstjänst vakant

Medlemskap i andra organisationer
Kvinnor för Fred är betalande medlem i Färnebo Folkhögskola, OSSE-nätverket, Svenska FN-förbundet, UNIFEM, Svensk Irakiska Solidaritetskommittén, Nätverket för Kärnvapennedrustning, Glöm inte Pela och Fadime, Kommittén för Västsaharas kvinnor och Kvinna till Kvinna.KFF stödjer Kvinnor i Svart i Israel/Palestina, FARR, Palestinagrupperna och Wafe i England.

SAMLA – Riksorganisationens styrelse
Riksorganisationens styrelse, SAMLA, har under 2006 bestått av medlemmar från KFF i Lund, Linköping, Laholm/Halmstad, Göteborg, Kiruna, Stockholm, Sundsvall, Uppsala och Örebro. Under året har styrelsen haft tre protokollförda sammanträden: 31 mars, 6 maj och 21-22 oktober 2006 med i genomsnitt åtta deltagare varje gång. I huvudsak har frågor om ekonomi, lokalgruppernas verksamhet, rapporter, projektplanering samt diskussioner om medlemskontakter, utskick, medlemsvärvning, kommande aktiviteter mm behandlats.

KFFs medlemstidning

Under 2006 utkom Kvinnor för Freds tidning med fyra nummer. Huvudredaktören har skrivit ledare, monterat och redigerat inkomna artiklar, ansvarat för teknisk utformning och bildmaterial samt kontakter med tryckeri och distributör mm. Fr o m hösten 2006 har Anne Marja Casparsson engagerats för att i huvudsak sköta utländska kontakter, skriva egna artiklar samt

översätta framför allt engelska texter. Tidningens upplaga är ca 650/ex per utgivning 4nr/år. Den skickas i första hand till alla medlemmar samt till ett antal prenumeranter både inom och utom landet samt ett flertal
folkhögskolor, bibliotek och olika myndighetspersoner. Den sänds också som frisvar till Kungliga Biblioteket, Stockholm och Universitetsbiblioteken i Stockholm, Göteborg, Lund, Umeå och Uppsala.

Allt redaktionellt arbete har hittills skett ideellt. Detta har också gällt alla artikelförfattare
eftersom KFF saknat ekonomiska medel för arvodering. Under det gångna året har tidningen haft artiklar om Internationella kvinnodagen, om kvinnor och barns situation i Palestina, Tjernobyl, Uzbekistan, Västsahara, Mellanöstern, Irak, kvinnors arbete för jämlikhet och demokrati i bl a Irakiska/Kurdistan, om kampen mot hedersrelaterat våld samt
information om böcker och seminarier.
KFFs tidning utkommer också i en elektronisk upplaga på KFFs hemsida 4ggr/per år. Redaktör för KFFs hemsida (www kvinnorforfred.se) är Anna-Lena Pikas, Uppsala. KFF har också gjort flera nytryck av informationsfoldrar, affischer och dokumentationer från seminarier och annan utåtriktad aktivitet.

Möten och seminarier

* Deltagit i Forum Syds seminarium, medlemsmöten och årsmöte,
* Planerat och genomfört firandet av Internationella Kvinnodagen 8/3 på ett flertal orter.
* Tillsammans med föreningen Afghanistansolidaritet anordnat seminarium mot svenska trupper i Afghanistan.
* Deltagit i seminarium på Rosenbad på temat ”Är EU värt att försvara” med bl a försvarsminister Leni Björklud.
* Deltagit i konsultativt seminarium på UD om FNs resolution 1325.
* Deltagit i tre möten med Stockholms Jämts, Länsstyrelsen om ”Förordningen om statsbidrag för kvinnors organisering”
* Deltagit i Folkrörelseutredningens konferens på Rosenbad
* Deltagit i ”Feministfestivalen” i Visby under Politikerveckan i Almedalen med bokbord, seminarier och debatter.
* Deltagit i seminarier anordnade av Gröna kvinnor på temat Patriark, Patriarkat, Genus och framtiden
* Organiserat minneshögtidligheter för bomboffren i Hiroshima/Nagasaki den 6 och 8 augusti på ett flertal orter.
* Deltagit i möten och manifestationer, för FN-resolutionen 1325, på olika platser i landet
* Anordnar demonstrationer, i solidaritet med den palestinsk/israeliska organisationen ”Kvinnor i Svart”, mot ockupa tionen av Palestina, varje lördag i Stockholm och varje torsdag i Uppsala
* Deltagit med en representant i Kommittén för Västsaharas Kvinnor styrelse
* Deltagit i Åsiktsmässan i Uppsala
* Deltagit med en representant i Nätverket för kärnvapennedrustning styrelse
* Deltagit i möten anordnade av OSSE-nätverket
* Medarrangörer vid möte om ”svensk militär i Afghanistan i Uppsala.
* Deltagit som en av organisatörerna under en konferens på Nordens Folkhögskola i Kungälv på temat ”femini-smens syn patriarkatets militarism, fundamentalism och miljöförstöring”. Initiativtagare och huvudarrangör, professor Berit Ås, Norge.
* Medarrangör vid filmvisning i Uppsala om iranska kvinnor i fängelse ”Kvinnor om Kvinnor”
* Anordnat studiecirklar i Uppsala om ”Militarismen i vår tid”
* Deltagit i UDs informationsmöten.
* Som en av sex kvinnoorganisationer deltagit i Operation 1325s möten och seminarier
* Deltagit som en av huvudorganisationerna i Färnebo Folkhögskolas styrelsemöten
* Varit aktiva i planering av Världskvinnomarschen 2006

Färnebo Folkhögskola

KFF har sedan Färnebo Folkhögskola bildades fungerat som en av skolans huvudorganisationer. KFF har haft en ordinarie och en suppleant i skolans styrelse och
deltagit i deras ordinarie möten och planeringsmöten. KFF verkar för att skolan skall införa

ytterligare kurser i frågor som berör kvinno - och fredsfrämjande utveckling och konfliktlösningar utan våld.

Internationellt arbete

KFF har under året ökat sitt stöd till kvinnoorganisationer i Israel/Palestina och i Irakiska/ Kurdistan. Två medlemmar har gjort en förstudie i Palestina/Israel för att skapa kontakter inför ett eventuellt projekt om fred och demokratisering.
I Suleimania i Irakiska/Kurdistan planerar KFF ett utbildningsprojekt för kvinnor och unga flickor. Båda projekten med ekonomiskt stöd genom Forum Syd.

KFF ingår som medlemsorganisation i organisationen Västsaharas kvinnor och har ett omfattande internationellt kontaktnät med freds- och kvinnoorganisationer runt om i världen.
Bland andra Wafe i England som arbetar mot fundamentalism, Code Pink- Women for Peace i USA, New Profile och The Family Defencer Society i Nablus, Palestina/Israel och med Organisationen Amez i Irakiska/Kurdistan. KFF har också aktiva kontakter med sina systerorganisationer i Norden, Schweiz och Holland.

Lokalgruppernas verksamhet 2006

Göteborg I Göteborg har det nu bildats en liten grupp, som avser att starta föreningen Kvinnor för Fred Väst, vi skall också härifrån söka bidrag för olika projek inom KFF.. Initiativtagare är Awaz Daleni, Karin Jonegård och Gudrun Tiberg. Karin Jonegård har arbetat intensivt för KFF både i Almedalen sommaren 2006 samt med dokumentation av det seminarium som hölls i Kungälv i augusti -06 i Berit Ås' regi.
Bildandet har förberetts genom utskick av ett medlemsbrev till alla 25 medlemmarna i västra Sverige. KFF har deltagit i förberedelserna för 8-marsfirandet i Göteborg, som pågick i tre dagar i Nordstan i Göteborg i år. Där knöts många värdefulla kontakter med framför allt kvinnor från andra länder.
Två stora nya banderoller har tillverkats av Eva Lidman, Stockholm till 8 mars vilka gjorde stor succé i demonstrationen uppför Avenyn i Göteborg. Göteborgsgruppen har fått en förfrågan från organisationen Amez i Kurdiska Irak om deltagande i ett projekt om att kritiskt granska en tidskrift, som ska ges ut i Irak. Awaz Daleni har besökt projektet i mars 2007.
Även från Norge har det kommit en förfrågan om att koppla samman våra fredsansträngningar ländema emellan. I Fredriksstad, Berit Ås' hemstad, är man särskilt intresserad av att samarbeta med fredsfrågor som berör Mellersta östern.

Halmstad/Laholm: Laholm har ett tätt samarbete med FN-föreningen som driver ortens världsbutik med rättvisemärkta varor. Den drivs ideellt till 99 procent av en grupp kvinnor. Av dem är ett ökande antal även medlemmar i Kvinnor för Fred. Våra månadsmöten behandlar därför också ofta speciella kvinnofredsfrågor. Anna-Lena Huldtgren rapporterar om de SAMLA-möten hon deltagit i.
Under hela året har det pågått en (böss)insamling för kvinnokliniken i det av Tjernobyls radioaktivitet svårt drabbade Novozybkov, Ryssland. Det förekommer även informationsmöten om projektet.
På Hiroshimadagen, 6 augusti, hölls traditionell minnesstund vid Lagan med "sjösättning" av papperslyktor. Detta skedde i samarbete med FN-föreningen och Folkkampanjen mot kärnkraft-kärnvapen.

Kiruna: Under verksamhetsåret har lokalgruppen i Kiruna haft fjorton sammanträde. Samtliga möten har varit välbesökta, intressanta och givande inte minst för att hålla "lågan" brinnande och för att tillsammans diskutera angelägna frågor i det pågående fredsarbetet och framtida engagemang. Arbetet för fred har fortsatt på olika plan - t ex hjälp åt asylsökande kvinnor och barn. Gruppen har också ett fadderbarn i Gambia som man gemensamt ger ett periodiskt bidrag till skolgång och mat.
Möten, föreläsningar och seminarier: Medlemmarna har deltagit bl a i möte med Gröna kvinnor, föredrag på Kiruna bibliotek med Henny Utsi-Åhlin samt en föreläsning av Gudrun Schyman.
Kirunagruppen har haft basar och "loppis" tillsammans med Ordfront, en Solidaritetsbasar och samtidigt startat en namninsamling mot uranbrytning i Norrbotten och haft en artikel i NSD i ämnet, inlett förstudier inför arbetet med FNs

resolution 1325, anordnat en manifestation Internationella Kvinnodagen, 8 mars, och tillsammans med andra organisationer haft en Vinterfestival.

Linköping: Kvinnor För Fred och IKFF träffas regellbundet för att ta upp aktuella frågor som rör freds- och solidaritetsarbete. På Internationella Kvinnodagen (8 mars) och FN-dagen 24 oktober men även vid en del andra tillfällen deltar KFF tillsammans med andra fredsföreningar i möten med föredrag och insamlingar. Genom ett samarbete med Invandrarkvinnornas förening i Linköping får vi tillfälle att knyta kontakter med människor från många olika nationaliteter

Stockholm/Järfälla: KFF Stockholm hade årsmöte lördagen den 25/2, 2006 på ABF i Stockholm. Eva Paulsson valdes till ordförande och Bibbi Steinertz till sekreterare. Till protokolljusterare valdes Sylvia Rönn och Eva Lidman. Stockholmsgruppen hade vid årsskiftet 2006, 213 betalande medlemmar. Den lokala årsavgiften för 2008 höjdes till 70:-/år för Stockholm plus 170:-/år för KFF Riks - tillsammans 240:-/år.
Till ordinarie ledamöter i Samordningsgruppen (SAMO) omvaldes Carola Kilström, Solveig le Moine, Monika Lilja, Lena Palmstierna och Bibbi Steinertz. Till ordinarie ledamot nyvaldes Eva Paulsson. Till suppleant i styrelsen nyvaldes Åsa Widén. Till kassör omvaldes Solveig le Moine. Och till ordinarie revisor omvaldes Sylvia Rönn. Till firmatecknare för Kvinnor för Fred Stockholm 2006 valdes, var för sig, Solveig le Moine och Bibbi Steinertz.
Stockholmsgruppens har under 2006 bl a arbetat med två internationella projekt med fokus på
kvinno- och fredsorganisationer i Palestina och Irakiska/Kurdistan och för dessa sökt och erhållit bidrag hos Forum Syd och i samband med detta startat en insamling till egeninsatsen genom försäljning av CD-skivor vid Stadsteaterns föreställningar av ”Jösses Flickor”. KFF Stockholm har haft två representanter i styrelsen för Nätverket Operation 1325 och har också haft huvudansvaret för demonstrationerna på Sergels torg varje lördag i solidaritet med ”Kvinnor i Svart” i Jerusalem.
Stockholmsgruppens styrelse, SAMO, har under året haft 10 protokollförda sammanträden: 17/1, 13/2, 21/3, 25/4, 8/6, 22/8, 26/9, 25/10, 21/11, 11/12 med i genomsnitt fyra medlemmar närvarande. Planering av ekonomin och den utåtriktade verksamhten, seminarier och möten samt behandling av inkommande post och skrivelser har varit huvudfrågorna vid styrelsens möte liksom planering av innehåll och utgivningen av Stockholmsgruppens medlemsblad Frida som utkommit med 3 nr/år.

Verksamheten i Stockholm 2006
Internationella Kvinnodagen arrangerade KFF, tillsammans med ett flertal andra organisationer från olika kulturella grupper, en manifestation på Sergels torg.
Stockholms medlemmar har deltagit som representanter på Folkrörelseutredningens konferens i Rosenbad, Forum Syds medlemsmöten och årsmöte, i OSSE- nätverkets årsmöte, i ”ledningsgruppen” i Nätverket Operation 1325 sedermera ombildat till paraplyorganisation, i Politikerveckan i Visby, i ett seminarium initierat av professor Berit Ås, på Nordiska
Folkhögskolan i Kungälv samt deltagit, som KFFs representanter, i utdelningen
av Right Livelihood priset i Riksdagshusets andrakammarsal.
Traditionsenligt anordnat en manifestation på Stortorget i Gamla Stan till minne av offren för atombomberna över Hiroshima och Nagasaki 1945. KFF Stockholms årsmöte ägde rum på ABF. Efter årsmötesförhandlingarna föreläste Jannie Lilja om ”Möjligheter och begränsningar för utomstående vid konflikter” och Marja Casparsson och Ulrika Lindblad berättade om sina upplevelser som ”ledsagare” i Palestina.

Uppsala: 2006 har Uppsala sju protokollförda månadsmöten med 8-10 deltagare per gång. (23.1, 20.3, 24.4,17.6,19.9, 25.10 samt 22.11) samt ett flertal små informella träffar. På månadsmötena drogs riktlinjerna för arbetet upp, medan de informella träffarna mer ägnades åt praktiskt arbete inför seminariet(ansökningshandlingar, programplanering etc). Under 2006 har KFF Uppsala haft 54 betalande medlemmar

På årsmötet 2006 valdes:
Kontaktperson: ElsaMaria Bergström, därefter Kersti Ertem Kassör: Astrid Möller. Revisor: Asta Gustafsson
SAMLA-representanter: Kerstin Liljedahl och Monica Dahlby. Kontaktperson för Uppsala i Fredskoalition: Kersti Ertem
Ansvariga för utskick: ElsaMaria Bergström, Clary Hofring, Gertrud Olsson och Karin Dahl.

Verksamheten:
Arbetet har under året präglats av studier och diskussioner koncentrerade till tre områden: Krigets rötter:Uråldriga våldstraditioner, kamp om resurser som jord, olja och vatten, ekonomiska intressen t ex i vapenindustrin samt religioner och ideologier.
Krigets konsekvenser: Lidande och död som främst drabbar civilbefolkningen, fattigdom, Därutöver önskar KFF vara med och anordna ett ett internationellt uppföljningsseminarium hösten -07 på Nordiska Folkhögskolan, Kungälv med fortsatt fokus på temat ”Feminism, militarism, fundamentalism och miljöförstöring” med både teoretiska och praktiska övningar. Ett seminarium våren -08 i samband med utgivningen av dokumentationen om Berit Ås och hennes teorier om kvinnors organisering i nya organisationsmodeller för att stärka redan etablerade och nya kvinnogrupper.

Deltagit i två seminarier i Stockholm på temat, ”Atomer för Fred” och ”Atomer för krig” baserade på den forskning och de böcker, Ulla Klötzers, Kvinnor För Fred , Finland, publicerade, 2006. En del av seminariet kommer också att ta upp frågor om uranbrytning i Sverige. Talare från de nordiska länderna men även andra länder kommer att inbjudas. miljöförstöring, hot mot demokrati-mänskliga rättigheter - folkrätt samt en militarisering av det civila samhället.
Vägar till fred: Konflikthantering, rättvis resursfördelning, en ny säkerhetspolitik, nedrustning, demokrati, fredsfostran. Särskilt intresse har ägnats åt FN:s resolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet samt åt hur en smygande militarisering av det civila samhället kan upptäckas och motverkas.
Bollplank : Studiearbetet har bestått av en serie diskussionsträffar, s k bollplank för att understryka deltagarnas ansvar för att arbetet hela tiden gick framåt. Bollplanken med deltagare från flera olika fredsorganisationer har varit i studiecirkelform inom Studiefrämjandet och NBV. Sju bollplank med 12 till 20 deltagare per gång genomfördes under våren 2006 (5.2, 26.2, 12.3, 26.3, 9.4, 23.4, 7.5). Under hösten 2006 anordnades ytterligare fyra bollplank(13.10, 22.10, 15.11 och 10.12) , två av dem som offentliga möten med föreläsare utifrån. Den 15 november inledde Anna Höglund bollplanket med en föreläsning på temat Krig - Kön - Fred. Den 10 december inledde Åsa Linderborg med att tala om Militarisering i dag.

4-5/3, deltog KFF som arrangör i filmfestivalen ”Kvinnor ÅH Kvinnor” på Slottsbiografen i samband med Kvinnodagen 8 mars. Filmfestivalen som leddes av Yasmine Tourang genomfördes med stöd av Studiefrämjandet, Kulturnämnden i Uppsala och Film i Uppland.
31/3 Monica Dahlby och Clary Hofring deltog i SAMLA, KFF-Riks styrgrupp.
19-21/5 Inger Alström och ElsaMaria Bergström deltog i IKFFs kongress på Wiks slott.
5-6/8 Minnet av den första atombomben högtidlighölls. Den 5 augusti hölls ett möte på Celsiuspromenaden vid lunchtid med tal av Hans Levander(Läkare mot Kärnvapen), Anita Lilburn(ARK) och Agneta Norberg(Svenska Fredsrådet).
Den 6 augusti, Hiroshimadagen arrangerade KFF, i samarbete med Fredsam traditionell lyktnedsättning på Fyrisån.
28/9 En minnesfest för ElsaMaria Bergström ordnades i Missionskyrkan. Bernt Jonsson inledde minnesfesten som samlade140 personer. I ord, musik och bilder gestaltades ElsaMarias - och våra - drömmar om en värld i fred och rättvisa med många konkreta förslag på vägarna dit.
21-22/10 Kerstin Liljedahl deltog i sammanträde i SAMLA i Stockholm.
Medlemmar i Kvinnor För Fred, Uppsala utgör kärngruppen i ”Kvinnor i Svart” som varje torsdag anordnar fredsmanifestation på Stora torget i Uppsala från den 19/1 till den 1/6 och den 21/9 till och med ljusvakan den 7 december. Torsdagen före valet, 14/9, ersattes den traditionella ljusvakan med utdelning av flygblad om ockupationen av Palestina, muren som Israel bygger och militärt samarbete.
Den 9/11 deltog KFF i en demonstration mot rasism anordnat av Uppsalabor. 2006 genomfördes 31 fredsmanifestationer av Kvinnor i svart.
Den 20/1, på ett Palestinamöte, berättade KFF medlemmar om sitt engagemang för Kvinnor i Svart. Den 13/5 deltog flera KFF-medlemmar i fredsaktiviteter anordnade av Uppsala Sociala Forum.

Örebro: Några medlemmar KFF-medlemmar i Örebro har varit delaktiga i manifestationen på Hiroshima-dagen den 6/8, tillsammans med andra fredsorganisationer. En mångårid medlem har intervjuats i dagstidningen Nerikes Allehanda våre 2006, inför presentationen på ett seminarium av resolution 1325.

Kontaktkvinnor KFF

KFF har kontaktkvinnor på 19 orter i Sverige - Alingsås, Enköping, Göteborg Halmstad/Laholm, Kiruna, Linköping, Ludvika, Lund, Lysekil, Stockholm, Sundsvall, Umeå, Uppsala, Vänersborg, Värnamo, Örebro, Östersund, Östhammar. Adresser och telefonnummer/e-post återfinns i varje nummer av KFFs tidning och på KFFs hemsida. Kontaktkvinnornas uppgift är att informera om organisationen samt vara en länk till riksorganisationens kansli i Stockholm.

Slutligen

Under året som gått har KFF, tack vare förbättrade ekonomiska resurser, fått ökade möjligheter att genomföra det planerade arbetet för fred och och konfliktlösningar utan våld. Informationen via nätet och e-post är numera en tidskrävande men viktig källa till utökade kontakter, inte minst internationella samtidigt som arbetstrycket ökat för de medlemmar som arbetar ideellt.

Kvinnor för Fred har under 2006 oavbrutet fortsatt sitt arbete för fred på kvinnors villkor - konfliktlösningar utan våld, säkerhetspolitik och fredsfrämjande utveckling, mänskliga rättigheter, stopp för utvecklingen av kärnvapen, totalt stopp för kärnvapen, vapenproduktion/vapenexport samt för ett jämställdhetsperspektiv vid alla fredsbevarande insatser.

Stockholm den 14/4 2006

Bibbi Steinertz,
Organisationssekreterare

Gudrun Tiberg/Karin Jonegår
Göteborg

Anna-Lena Huldtgren
Laholm/Halmstad

Barbro Linderoth
Linköping

Eva Hägerstrand/Ninna Widstrand
Lund

Gun-Britt Mäkitalo/Barbro Nilsson
Kiruna

Moika Dahlby/Kerstin Liljedahl
Uppsala

Marianne Skanse
Örebro

Lena Palmstierna
Stockholm

Det som missgynnar kvinnorna - skadar hela samhället!
(E .W))

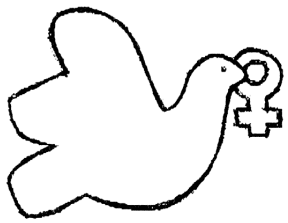

Kvinnor för Fred, Riks, Årsmöte
14/4-07, Sandlersalen, ABF, Stockholm

1: Årsmötet öppnas

2: Val av mötesordförande
Till mötesordförande valdes Eva Paulsson

3: Val av sekreterare och justerare
Till sekreterare valdes Maja Edfast
Till justerare valdes Marie Hägge

4: Mötets stadgeenliga utlysning
Mötets stadgeenliga utlysning godkändes

5: Godkännande av dagordning
Dagordningen godkändes

6: Verksamhetsberättelse 2006
Ordföranden redogjorde kort för dagordningens rubriker och innehåll
Bibbi Steinertz redogjorde för mottagna bidrag 2006

Ordföranden anmodade lokalgrupperna att kommentera sina respektive avsnitt i verksamhetsberättelsen:
Halmstad/Laholm: Ingen representant närvarande
Kiruna: Representerade, nöjda med sitt bidrag
Lindköping: Representerade, skall komplettera sin text
Stockholm/Järfälla: Representerade och nöjda med sitt avsnitt
Uppsala: Uppsala skall inkomma med text efter sitt årsmöte den 25/4-07
Beslut: Verksamhetsberättelsen skall kompletteras, justeraren skall kontrollera att detta sker.
Med dessa förbehåll och tillägg godkände årsmötet verksamhetsberättelsen.

7: Ekonomisk redogörelse 2006
Bibbi Steinertz redovisade den ekonomiska redogörelsen 2006.
Årsmötet godkände redovisningen och lade den till handlingarna.

8: Revisionsberättelse
Revisor Inger Strandlund redovisade revisionsförfarande samt revisionsberättelse för 2006. Revisorn föreslog årsmötet att balansräkning och ekonomisk redovisning 2006 godkänns, att vinsten används såsom föreslagits i den ekonomiska redovisningen samt att styrelsen beviljas ansvarsfrihet.

9: Budgetförslag 2007
Bibbi Steinertz redogjorde för styrelsens föreslagna budgetförslag, ändringar i förväntade intäkter och föreslagna kostnader.
Årsmötet godkände budgetförslaget för innevarande år.

10: Ansvarsfrihet för den avgående styrelsen SAMLA
Årsmötet beviljade styrelsen ansvarsfrihet (under punkt 8).

11: Fastställande av medlemsavgift 2008
SAMLA föreslog att medlemsavgiften förblir oförändrad under 2008 (170 betalande medlem, 100 stödmedlemmar, 50 studerande/ungdomar).
Årsmötet beviljade detta.

12: Motioner
Inga motioner hade inkommit.

13: Val av Styrelse SAMLA 2007
Till Styrelse SAMLA 2007 omvaldes:
Göteborg: Gudrun Tiberg Karin Jonegård,,
Laholm/Halmstad: Anna- Lena Huldtgren,
Kiruna: Gun Britt Mäkitalo, Barbro Nilsson
Lindköping: Barbro Linderoth
Stockholm: Lena Palmstierna,
Sundsvall: Gerti Gajner, Hjördis Johansson
Uppsala: Kerstin Liljedahl
Örebro: Marianne Skanse
Nyvaldes: Eva Paulsson, Stockholm och Astrid Möller, Uppsala
Årsmötet godkände de föreslagna representanterna
Årsmötet godkände även att lokalföreningarna får inkomma med kompletteringar till SAMLA under året.

14: Val av kassör
Till Kassör valdes Bibbi Steinertz, omval

15: Val av firmatecknare var för sig KFF Riks
Till firmatecknare var för sig valdes Bibbi Steinertz, och Eva Paulsson, (nyval)

16: Val av revisor och revisors suppleant
Till revisorer valdes: Christina Gotting (auktoriserad) och Inger Strandlund

17: Val av representanter för KFF i andra organisationer
Till representant i styrelsen för Färnebo Folkhögskola valdes: Gudrun Tiberg samt Karin Jonegård (omval). Årsmötet beslöt dessutom att Uppsalagruppen inkommer med ett förslag till representant till Färnebos styrelse.
Till representant i Kommittén Västsaharas kvinnor valdes Louise Bäckman (omval). suppleant saknas.
Till representant i Operation 1325 valdes Maj Britt Theorin och Bibbi Steinertz (omval).
Till representant i OSSE-nätverket valdes Eva Paulsson (nyval) och Bibbi Steinertz. suppleant
Till representant i Nätverket för Kärnvapennedrustning valdes: Eva Paulsson (nyval).
Till representant i nätverket Afghanistan.nu valdes Bibbi Steinertz.

18: Val av ny valberedning
Frågan om ny valberedning bordlades. Årsmötet beslöt dock att snarast utse 3 personer till valberedning.

Mari Hägge fick i uppdrag att kontakta lämplig representant för Järfälla.
Årsmötet delegerade sin beslutanderätt i frågan till styrelsen.

19: Övriga frågor
A) Bibbi Steinertz informerade om Afghanistanuppropet 2007, (sammansättning och aktiviteter) och uppmanade medlemmarna att sprida uppropet och namnlistor i sina lokalföreningar samt att dessutom komma till Uppropets appellmöten på Drottninggatan (Kilen) varje lördag klockan 12 Årsmötet beslutade att följa denna uppmaning.

B) Bibbi Steinertz informerade även om att KFF (Stockholm och Uppsala) fortsätter sina demonstrationer för Kvinnor i Svart. Bibbi uppmuntrade även lokalföreningarna att genomföra liknande aktioner på sina respektive orter. Eva Paulsson informerade om Kvinnor i Svarts ursprung och syfte.

C) Järfällagruppen har en utställning tom den 30/4-07 på Jakobsbergs bibliotek. Alla medlemmar är välkomna.

20: Mötet avslutades

Maja Edfast	*Marie Hegge*
Sekreterare	*Justerare*

EKONOMISK REDOVISNING 2006

BALANSRÄKNING PER DEN 31.12.05

TILLGÅNGAR		SKULDER&EGETKAPITAL	
Plusgiro	17 577,55	Interimsskuld	1530,00Banko
Fondspar	15 028.01	Balanserat res.	51 406.02
Nordea Räntefond	32 663,00	Årets resultat	12332.54
SUMMA	65 268,56	SUMMA	65 268,56

RESULTATRÄKNING År 2006

INTÄKTER		KOSTNADER	
Medlemsavgifter-06	52 120	SAMLA årsmöte	5 789
		SAMLA –reskos	10 960
		Årsavg.andra org	2510
		Seminarier,	24994
		Utåtriktade aktiviteter	3 299
Försäljning	41 740	Inköp av varor fsg	59 069
Gåvor framtidsfonden Banco	2 504		
Jubileumsgåvor BS/KFF	1 500		
Övriga gåvor	6 615		
Projektbidrag Palestina	52 000	Projektkostnader Palestina	52 912
Insaml gåvor (till Palestina-projekt)	10 600		
Projektbidrag Dokument	60 000		
Verksamhetsbidrag FBA	50 000	Medlemstidn.t	35007
		Medl.tidn.övr kostn	1 769
		Övr.utskick folder	16 749
Org.bidrag DFKO	215 000	Ersättn.arvoden	40 550
Räntor§utdelningar	191	Övr. reskostnad	12589
		Lokalhyror	4 620
		Tel&fax	12 918
		Frakt&porto	20 408
		Kontorsmaterial	5618
		Förbrukn.invent.inkl datorköp	66 819
		Tidn.pren&tidskrifter	475
		Div. kostnader	4 321
		Finansiella kostnader	2 813
		Årets resultat	37 152
BIDRAG att anv. -07			
Projektbidrag	60 000		
Insamlade gåvor 90-konto	- 10 600		
SUMMA	421 670	SUMMA	421670

BALANSRÄKNING per den 31 dec 2007

TILLGÅNGAR		SKULDER&EGET KAPITAL	
Plusgiro	79 308,36	Förbet -Medl.avg-07	9 915,00
FondsparBanco	15 674,05	Övr.interimsskulder	659.00
Nordea Sekura	81 172,42	Reserverat proj. Dokument	60 000,00
Fordringar	2 310,00	Reserv. Projekt Palestina	10 600,00
Övr fordringa Järfälla	3 600,00	Balanserat res.	63 738,56
		Årets resultat	37 152,27
SUMMA	182 064,83	SUMMA	182064,83